

Emil Milan (Pintar): »Nova kriza slovenske identitete?«
([blog](#), 14. november 2015)

in

Žiga Turk: »Zapomnite si Pariz!«
([Siol.net](#), 15. november 2015)

Svet za odziv na sovražni govor je 19. novembra 2015 prejel pobudo za odziv na domnevni sovražni govor v blogerskem zapisu Emila Milana Pintarja. Prijava se je nanašala na tekst »Nova kriza slovenske identitete?«, ki ga je Pintar na svojem blogu objavil 14. novembra 2015 in v katerem naj bi bili prisotni elementi sovražnega govora, uperjenega proti begunkam, beguncem, migrantkam in migrantom.

Poleg tega je Svet za odziv na sovražni govor 23. novembra 2015 prejel tudi pobudo za odziv na domnevni sovražni govor v kolumni dr. Žige Turka. Gre za besedilo z naslovom »Zapomnite si Pariz!«, ki so ga 15. novembra 2015 objavili na spletnem portalu Siol.net. Pobudnik za odziv je v tekstu zaznal »sovražni govor, rasizem, in obilico netočnih podatkov.«

Svet je obe pobudi obravnaval na seji 22. januarja 2016 ter soglasno sklenil, da primera vsebujeta potrebne elemente za javni odziv. Zaradi naslavljanja enake tematike in tematiziranja iste ranljive skupine je oba teksta Svet obravnaval skupaj.

Zapis na blogu Emila Milana Pintarja z uporabo stilno zaznamovanih, ekspresivnih besed in frazemov (»invazija muslimanov«, »Merklovi (še) ni uspelo zaustaviti stampeda na izvoru«, »Sloveniji ponovno grozi«...) nedvomno krepi predstave o Drugih (migrantih in migrantkah), kot grožnji za prebivalke in prebivalce Slovenije. Tekst migrante, migrantke in osebe z migrantskim ozadjem na več mestih posplošeno prikazuje kot neizobražene, nekvalificirane, kriminalce, nasilneže in teroriste, ter s tem utrjuje predsodke in stereotipe. V tekstu je zaznati tudi elemente nacionalizma in etnocentrizma, ki tukajšnjo prevladujočo kulturo predstavlja kot (edino) normalno, enakopravnost in enakovrednost drugih kultur, ki sobivajo na slovenskem prostoru, pa označuje kot grožnjo slovenski identiteti. Avtor v tekstu rasnega sovraštva, ksenofobije ali drugih oblik sovraštva do manjšin, migrantk, migrantov in oseb z migrantskim ozadjem, nikjer neposredno ne spodbuja, so pa lahko sovraštvo, izključevanje in diskriminacija beguncev posredne posledice reproduciranja diskurzov moralne panike, predsodkov in stereotipov.

V tekstu dr. Žige Turka je že v začetku nakopičenih nekaj grobih rasizmov (»Zakaj ne bi Afričani tudi hitreje mislili, če že hitro tečejo. Enkrat, ko bodo imeli dobre šole je mogoče tudi to.«), ki jih avtor »nadgradi« z (ana)logicističnim, »zdravorazumskim« utemeljevanjem predsodkov in stereotipov do muslimank in muslimanov (»Ni vsak musliman potencialni terorist ... so pa skoraj vsi teroristi muslimani«). Turkovo razmišljanje je polno negativnih stereotipov o arabskem svetu, muslimanski veri in kulturi, obenem pa poveličevanja kulture zahodne civilizacije kot nosilke svobode in človekovih pravic. Avtor se problematičnosti načina svojega ubesedovanja zaveda, svoja stališča na več mestih mehča, zavija v leporečje o nujnosti integracije, kljub temu pa se osnovni liniji jezika kulturnega rasizma in etnocentrizma ne odreče. Umanjka zavedanje, da pri naslavljanju tovrstnih občutljivih vprašanj z jezikom ne smemo izražati, širiti, razpihovati, spodbujati ali opravičevati ideologij večvrednosti enih nad drugimi, rasizma, ksenofobije, etnocentrizma ter predsodkov in stereotipov, ki lahko vodijo v izključevanje, diskriminacijo ali celo nasilje.

Posebno skrb se v tem smislu pričakuje od javnih osebnosti, zato Svet za odziv na sovražni govor ob prebiranju tekstov Emila Milana Pintarja in dr. Žige Turka poziva k uporabi takih ubesedovalnih tehnik, s katerimi bomo lahko naslavljali naše strahove in skrbi o občutljivih družbenih vprašanjih, ne da bi pri tem deprivilegirane skupine prizadeli, žalili, stigmatizirali ali izključevali.